

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ
(назва навчально-наукового інституту/факультету)

"Затверджую"

Завідувач кафедри
внутрішніх хвороб і клінічної
діагностики тварин
(назва кафедри)

(підпис)

(О.В. Маценко)
(прізвище та ініціали)

"20"червня 2025 р.

Кафедра "Внутрішніх хвороб і клінічної діагностики тварин"
(назва кафедри)

РОБОЧА ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ВК "ВЕТЕРИНАРНА ДЕРМАТОЛОГІЯ"
(шифр і назва навчальної дисципліни)

Рівень вищої освіти	<u>другий</u> (назва)
Галузь знань	<u>21 Ветеринарна медицина</u> (шифр і назва)
Спеціальність	<u>211 Ветеринарна медицина</u> (шифр і назва)
Освітня програма	<u>Ветеринарна медицина</u> (назва)

Харків – 2025 р.

Укладачі: кандидат ветеринарних наук, доцент Маценко О. В.

(вчене звання, посада, прізвище та ініціали)

Робоча програма навчальної дисципліни схвалена на розширеному засіданні кафедри "Внутрішніх хвороб і клінічної діагностики тварин"

(назва кафедри)

Протокол від: "20"червня 2025 року № 13

Робочу програму погоджено

Гарант освітньої програми Ветеринарна медицина

(назва ОПП)

"20" червня 2025 року () С.В. Науменко

(підпис)

(прізвище та

ініціали)

Подовжено термін дії до:

" " 20 р протокол від № від " " 20 р.

завідувач кафедри

(назва кафедри)

(підпис)

(()
(прізвище та ініціали)

" " 20 р протокол від № від " " 20 р.

завідувач кафедри

(назва кафедри)

(підпис)

(()
(прізвище та ініціали)

" " 20 р протокол від № від " " 20 р.

завідувач кафедри

(назва кафедри)

(підпис)

(()
(прізвище та ініціали)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни
	денна форма навчання
Кількість кредитів <u>3</u>	Статус дисципліни:
	<i>вибіркова</i>
Розділів - <u>2</u>	Рік підготовки:
	5-й
Загальна кількість годин <u>90</u>	<u>Семестр 7- й</u>
	Лекції
	<u>14 год.</u>
	Практичні, (семінарські)
	<u>30 год.</u>
	Лабораторні
	<i>не передбачено</i>
	Самостійна робота
	<u>46 год.</u>
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – <u>44</u> ; самостійної роботи здобувача – <u>46</u>	Вид контролю:
	<i>залік диференційований</i>

2. Мета і завдання дисципліни

Метою дисципліни є надання студентам теоретичних знань та практичних навичок із методології аналізу даних клініко-лабораторних досліджень, диференційної діагностики, лікування та профілактики захворювань шкіри у тварин.

Завдання вивчення дисципліни полягають в ознайомленні студентів з особливостями дослідження хворих тварин за хвороб шкіри, поставці діагнозу, проведення лікування, ознайомленні з основними методами лабораторної діагностики у дерматології, у навчанні інтерпретувати дані клінічних та лабораторних досліджень.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є необхідні теоретичні знання та практичні уміння з питань клінічної та лабораторної діагностики за первинних та вторинних ураженнях шкіри, інтерпретації отриманих результатів, проведення лікування тварин та розробки профілактичних заходів.

Базовими дисциплінами для успішного засвоєння програмного матеріалу дисципліни є «Гістологія», «Фізіологія», «Патологічна фізіологія», «Біохімія тварин», «Клінічна діагностика хвороб тварин», «Внутрішні хвороби тварин».

Дана навчальна дисципліна забезпечує формування таких програмних результатів навчання: *(з освітньої програми для обов'язкових дисциплін)*

3. Програма навчальної дисципліни

Розділ I - Сучасна діагностика та терапія хвороб шкіри у тварин

Тема 1 - Сучасна діагностика хвороб шкіри у тварин

Короткий зміст теми: Будова шкіри у тварин та її основні функції. Класифікація хвороб шкіри за етіологією. Основні алгоритми діагностики за хвороб шкіри у тварин. Біохімічні та гістопатоморфологічні маркери патології шкіри. Порядок дослідження тварин за шкірних захворювань. Спеціальні методи діагностичного дослідження шкіри та їх аналіз. Проведення клінічних досліджень домашніх тварин за хвороб шкіри. Складання «Листка анамнезу та дослідження шкірних захворювань».

Правила відбору матеріалу для бактеріологічних, мікологічних та цитологічних досліджень, відпрацювання методик, аналіз отриманих результатів.

Рекомендована література (посилання): [1-4, 6, 9]

Тема 2 - Дерматологічна фармакологія

Короткий зміст теми: Вивчаються основні групи лікарських засобів, що застосовуються при хворобах шкіри у тварин: антимікробні, протигрибкові, протипаразитарні, протизапальні, протисвербіжні, імуномодуючі препарати, засоби місцевої терапії (мазі, спреї, шампуні, розчини). Розглядаються механізм дії, показання, протипоказання, побічні ефекти та принципи раціонального використання препаратів у дерматологічній практиці ветеринарного лікаря. Принцип складання дієтичної годівлі за кормової алергії. Загальні принципи

диференційної діагностики свербіжу та алопеції (алгоритм дії).

Рекомендована література (посилання): [1-4, 7-12]

Розділ 2- Дерматологія дрібних домашніх тварин та коней

Тема 3 Діагностика та лікування тварин за хвороб шкіри бактеріальної, грибової, паразитарної етіології

Короткий зміст теми: Розглядаються клінічні ознаки, методи діагностики та підходи до лікування бактеріальних, грибкових і паразитарних захворювань шкіри у тварин. Висвітлюються принципи відбору матеріалу, цитологічна та мікроскопічна діагностика, бактеріологічне дослідження, визначення чутливості збудників, скринінг на дерматофіти та ектопаразитів. Аналізуються сучасні протипаразитарні, антимікробні та протигрибкові терапевтичні схеми, місцеві та системні підходи до лікування, профілактика рецидивів та раціональне використання антимікробних препаратів.

Рекомендована література (посилання): [1, 2, 14]

Тема 4 Діагностика та лікування алергічних шкірних захворювань

Короткий зміст теми: Розглядаються основні види алергічних дерматозів у тварин (атопічний дерматит, харчова гіперчутливість, алергія на укуси бліх та інші ектопаразити). Вивчаються клінічні ознаки, диференційна діагностика, алгоритм діагностичного підходу (виключення паразитів, елімінаційна дієта, алергологічні тести), а також сучасні методи лікування та контролю: протисвербіжна терапія, імунотерапія, дієтичні стратегії, контроль паразитів та ведення хронічних дерматологічних пацієнтів.

Рекомендована література (посилання): [1-8]

Тема 5 Аліментарно- обумовленні та аутоімунні захворювання шкіри.

Короткий зміст теми: Розглядаються шкірні ураження, зумовлені порушеннями годівлі, дефіцитом або надлишком поживних речовин, вітамінів і мінералів, а також аутоімунними механізмами. Висвітлюються клінічні прояви, діагностика та принципи терапії при дефіцитах незамінних жирних кислот, цинку, вітамінів, порушеннях обміну мікроелементів; а також за аутоімунних дерматозах (пемфігус-комплекс, вовчак, васкуліти). Наголошується на роль дієтотерапії, ранній діагностиці, імуномодуючому лікуванні та моніторингу пацієнтів.

Рекомендована література (посилання): [3,5, 8, 9]

Тема 6 Ендокринні, природжені та спадкові шкірні захворювання

Короткий зміст теми: Вивчаються дерматологічні прояви ендокринних порушень (гіпотиреоз, гіперадренокортицизм, порушення статевих гормонів), а також природжені та спадкові дерматози у тварин. Розглядаються клінічні ознаки, алгоритми діагностики, лабораторні та інструментальні методи підтвердження, принципи лікування та довгострокового ведення пацієнтів.

Особлива увага приділяється алопеції, дисплазіям волосяного фолікула, іхтіозу та іншим генетичним дерматопатіям.

Рекомендована література (посилання): [8-10]

Тема 7 Диференційна діагностика хвороб шкіри у коней. Аутоімунні захворювання шкіри у коней та алергічні реакції шкіри на дію лікарських засобів

Короткий зміст теми: Розглядаються основні шкірні патології у коней та алгоритм їх диференційної діагностики. Вивчаються клінічні ознаки, діагностичні підходи та лікування аутоімунних дерматозів (пемфігус-фоліацеус, системний та дискоїдний вовчак, васкуліти), а також медикаментозно-індукованих алергічних реакцій шкіри. Аналізуються сучасні методи діагностики (цитологія, біопсія, імунологічні тести), протизапальна та імуномодуюча терапія, тактика ведення тварин та профілактика ускладнень.

Рекомендована література (посилання): [13-15]

4. Структура навчальної дисципліни

Назва розділів та тем	Кількість годин					
	денна форма					
	Загальний обсяг	аудиторних			Самостійна робота	
		усього	в тому числі			
			лекції	лабораторні	практичні	
1	2	3	4	5	6	7
Розділ I Сучасна діагностика та терапія хвороб шкіри у тварин						
Тема 1 - Сучасна діагностика хвороб шкіри у тварин	12	6	2	-	4	6
Тема 2 - Дерматологічна фармакологія	18	10	2	-	8	8
Разом за розділом 1	30	16	4	-	12	14
Розділ II Дерматологія дрібних домашніх тварин та коней						
Тема 3 – Діагностика та лікування тварин за хвороб шкіри бактеріальної, грибкової, паразитарної етіології	8	4	2	-	2	4

Тема 4– Діагностика та лікування алергічних шкірних захворювань	10	4	2	-	2	6
Тема 5 - Аліментарно-обумовленні та аутоімунні захворювання шкіри.	10	6	2	-	4	4
Тема 6 – Ендокринні, природжені та спадкові шкірні захворювання	10	4	2	-	2	6
Тема 7- Диференційна діагностика хвороб шкіри у коней. Аутоімунні захворювання шкіри у коней та алергічні реакції шкіри на дію лікарських засобів	22	10	2	-	8	12
<i>Разом за розділом 2</i>	60	28	10	-	18	32
Всього годин	90	44	14	-	30	46

5. Семінарські заняття (якщо передбачено)

№ з/п	Назва теми заняття	Кількість годин
		д/ф
	не передбачено	
	Разом	

6. Лекції

№ з/п	Назва теми заняття	Кількість годин
		д/ф
Розділ I Сучасна діагностика та терапія хвороб шкіри у тварин		
1	Сучасна діагностика хвороб шкіри у тварин	2
2	Дерматологічна фармакологія	2
Розділ II Дерматологія дрібних домашніх тварин та коней		
3	Діагностика та лікування тварин за хвороб шкіри бактеріальної, грибкової, паразитарної етіології	2
4	Діагностика та лікування алергічних шкірних захворювань	2
5	Аліментарно- обумовленні та аутоімунні захворювання шкіри.	
6	Ендокринні, природжені та спадкові шкірні захворювання	2
7	Диференційна діагностика хвороб шкіри у коней. Аутоімунні захворювання шкіри у коней та алергічні реакції шкіри на дію лікарських засобів	2
Разом		14

6. Практичні заняття (якщо передбачено)

№ з/п	Назва теми заняття	Кількість годин
		д/ф
<i>Розділ I Сучасна діагностика та терапія хвороб шкіри у тварин</i>		
1-2	Порядок дослідження тварин за шкірних захворювань. Спеціальні методи діагностичного дослідження шкіри та їх аналіз.	4
3	Бактеріологічні, мікологічні та цитологічні дослідження в дерматології.	2
4	Особливості фармакотерапії за ураження шкіри. Дієтична годівля у дерматології.	2
5	Діагностичні дослідження тварин за свербіж та алопеції	2
6	Сучасна діагностика та терапія тварин за хвороб шкіри у тварин. Вирішення тестових на ситуаційних завдань	2
<i>Розділ II Дерматологія дрібних домашніх тварин та коней</i>		
7	Діагностика та лікування тварин за хвороб шкіри бактеріальної, грибової, паразитарної етіології	2
8	Діагностика та лікування алергічних шкірних захворювань	2
9	Аліментарно- обумовленні шкірні захворювання	2
10	Аутоімунні захворювання шкіри.	2
11	Ендокринні, природжені та спадкові шкірні захворювання (діагностика, симптоми та лікування)	2
12	Діагностика та лікування коней за запальних уражень шкіри	2
13	Диференційна діагностика алергічних хвороб шкіри у коней (атопія, фотосенсибілізація).	2
14-15	Дерматологія дрібних домашніх тварин та коней. Вирішення тестових та ситуаційних завдань	4
	Разом	30

7. Лабораторні заняття (якщо передбачено)

№ з/п	Назва теми заняття	Кількість годин
		д/ф
	не передбачено	
	Разом	

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
		д/ф
<i>Розділ I Сучасна діагностика та терапія хвороб шкіри у тварин</i>		
1	Загальні принципи диференційної діагностики свербіжів.	6
2	Алгоритм для диференційної діагностики алопеції	8
	Разом	14
<i>Розділ II Дерматологія дрібних домашніх тварин та коней</i>		
3	Психогенні шкірні захворювання та захворювання шкіри, обумовлені навколишнім середовищем: діагностика акродерматиту, викушування та вилизування лап, первинний контактний дерматит, фотодерматоз. Загальні типові симптоми за гормональних порушень шкіри., гіпоадрогенізм у кобелів, гіпосоматотропізм).	12
4	Діагностика та лікування імуннообумовлених хвороб у собак: лікарський сип, мультиформна еритема.	8
5	Уртикарія (кропив'янка) у коней, папіломатоз коней: діагностика та лікування.	12
	Разом	32
	Разом за курс	46

9. Методи навчання

(Відповідно до структури навчальної дисципліни)

1. Лекційні заняття.
2. Практичні заняття.
3. Самостійні заняття.

**Зміст розділу носить рекомендаційний характер і коригується відповідно до змісту навчальної дисципліни.*

10. Методи контролю

- ❖ усне опитування;
- ❖ тестовий контроль;
- ❖ залік.

Під час поточного та підсумкового контролю засобами оцінювання результатів навчання з дисципліни є стандартизовані комп'ютерні тести.

Підсумковий семестровий контроль (залік) визначається за сумою фактично набраних рейтингових балів з поточного контролю та індивідуального навчально-дослідного завдання.

Поточний контроль проводиться протягом семестру шляхом опитуванням (усного або тестового), а також перевірки якості опанування тем самостійної роботи.

Під час вибору критеріїв оцінки засвоєння здобувачем програми дисципліни враховано виконання програми і засвоєння матеріалу в частині лекційних і лабораторних занять, а також виконання передбаченої програмою самостійної роботи.

Усі види контролю (усне опитування, письмове опитування, тестове опитування) тісно пов'язані та організовуються так, щоб стимулювати ефективну самостійну роботу здобувачів і забезпечити об'єктивне оцінювання рівня їх знань.

Після закінчення вивчення дисципліни (частини дисципліни) підсумковий контроль проводиться у формі іспиту (заліку) і здобувач може набрати протягом семестру в точках контролю від 60 до 100 балів включно.

11. Розподіл балів, які отримують здобувачі

У процесі вивчення курсу успішність здобувачів визначається шляхом проведення поточного та підсумкового контролів (заліку).

Поточне тестування, відповіді на заняттях та контроль самостійної роботи		Всього балів
Розділ 1	Розділ 2	
T 1-2	T 3-7	
0-100	0-100	60-100

T__, T__... T__ – теми розділів.

Оцінка, яку отримує здобувач вищої освіти за проведення проміжного (поточного) контролю (ПотК) складається з балів, які здобувач отримує під час тестування (Т), які складають 30 %; балів, які здобувач отримує під час активності на заняттях (З), які складають 40 % і балів за засвоєння блоку самостійної роботи (С), які складають 30 %.

$$\text{ПотК} = T \times 0,3 + Z \times 0,4 + C \times 0,3$$

У кожному розділі освітньої компоненти проводиться поточний контроль (поточний контроль – ПК).

12. Розподіл балів, які отримують здобувачі

Поточне тестування та самостійна робота		Всього балів	
Розділ 1	Розділ 2	За підсумками розділів (Р)	Залік диференційований (ЗД)
T 1-2	T 3-7	((T1+T7)/n) x 60 %	ЗД x 40 %
0-100	0-100		
Загальна рейтингова оцінка (ЗРО = Р+ДЗ)		60-100	

T1, T2... – теми розділів,

n – кількість тем.

Підсумковий контроль навчальної успішності здобувачів здійснюється у формі диференційованого заліку за результатами комп'ютерного тестування. Оцінка з ДЗ з освітнього компоненту (дисципліни) визначається за 100-бальною шкалою.

Оцінка з диференційованого заліку (**ЗД**) становить 40 % від загальної підсумкової оцінки (**ПО**).

$$\mathbf{ЗД = БЕТ \times 0,4}$$

де: **ЗД** – оцінка з екзамену; **БТ** – бали за тестування, які становлять 40 % балів від набраних за тестування балів.

Підсумкова оцінка з дисципліни виставляється за 100-бальною шкалою. Вона обчислюється, як середнє арифметичне значення (**САЗ**) всіх отриманих студентом оцінок з поточного контролю (**ПК**) засвоєння матеріалу розділів з наступним переведенням їх у бали за такою формулою:

$$\mathbf{САЗ = (ПК_{розд.1} + ПК_{розд.2}) / 2}$$

$$\mathbf{БПК = САЗ \times 0,6}$$

де: **БПК** – бали з поточного контролю, які складають 60 % балів від загальної підсумкової оцінки; **САЗ** – середнє арифметичне значення усіх отриманих студентом оцінок з поточного контролю.

Здобувач може набрати протягом семестру до 60 балів включно.

Таким чином, підсумкова оцінка (**ПО**) розраховується за формулою:

$$\mathbf{ПО = ЗД + БПК}$$

Результати тестувань відображаються у системі Moodle ДБТУ. Усі форми контролю включено до 100-бальної шкали оцінки.

13. Виконання курсової роботи (історія хвороби)

- не передбачено

14. Шкала: національна та ECTS і критерії оцінювання до визначення рівня знань і навичок

Контроль знань і умінь студентів з дисципліни здійснюють згідно з кредитно-модульною системою організації навчального процесу, прийнятому в університеті.

Основні положення:

Загальна кількість поточних контрольних заходів, що мусить скласти студент з дисципліни, визначається з урахуванням кількості кредитів з дисципліни.

За результатами поточного контрольного заходу рівень засвоєння студентом навчального матеріалу оцінюється за національною шкалою та шкалою *ECTS*.

Кількість балів, отримана студентом при оцінюванні підсумкового контролю, співвідноситься з оцінками за національною шкалою та шкалою **ECTS** відповідно до таблиці 1.

1. Шкала оцінювання

100-бальна шкала	Оцінка за національною шкалою	Визначення	Оцінка за шкалою ECTS
90 – 100	відмінно	Відмінно – відмінна відповідь, виконання роботи лише з незначною кількістю помилок	A
82 – 89	добре	Дуже добре – вище середнього рівня з кількома помилками	B
74 – 81		Добре – загалом правильна відповідь, робота з певною кількістю грубих помилок	C
64 – 73	задовільно	Задовільно – непогано, але із великою кількістю недоліків	D
60 – 63		Достатньо – відповідь, робота задовольняє мінімальні критерії	E
35– 59	незадовільно	Незадовільно з можливістю повторного складання	FX
0-34		Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	F

Складання поточних контролів є обов'язковим. Розділ вважається зарахованим, якщо студент набрав мінімально необхідну кількість балів та більше.

Результати рейтингу з розділу доводяться до відома студентів не пізніше третього робочого дня після проведення контрольного заходу і, у разі відсутності претензій з боку студентів, вважаються остаточними.

Якщо студент не погоджується з рішенням про присвоєння йому балів рейтингу за розділ, то він повинен відразу після їх оголошення звернутися з письмовою апеляцією до завідувача кафедри та у визначений термін скласти усну атестацію з розділу перед комісією. Склад апеляційної комісії у кожному конкретному випадку визначається завідувачем кафедри. Рішення комісії є остаточним.

Студент, який не з'явився на поточний контроль має право складати пропущений поточний контроль під час залікового тижня.

Підсумковий рейтинг поточної успішності з дисципліни вираховується усередненням рейтингів з усіх розділів. Семестрова оцінка виставляється студенту з врахуванням результатів підсумкового та поточного контролів. Максимальна кількість балів, яку студент може отримати при вивченні дисципліни, дорівнює 100.

Іспит передбачає наявність підсумкового тестування. При наявності дозволу на автоматичне зарахування іспиту, студент, який своєчасно складав усі поточні контрольні заходи та за їх результатами атестований з оцінкою «відмінно», може отримати залік автоматично. Семестровою оцінкою у цьому випадку є усереднена оцінка за розділи.

Викладач зобов'язаний здати заповнену заліково-екзаменаційну відомість до навчального відділу протягом наступного граничного терміну: для екзамену - не пізніше, ніж на наступний робочий день після його завершення.

Засвоєння блоку самостійної роботи оцінюються за шкалою відповідно до наступної регламентації (табл. 2)

Таблиця 2.

Шкала оцінювання самостійної роботи

Критерії оцінювання (100-бальна система, усне опитування).

№	Критерій	Максимальна кількість балів	Опис
1	Повнота відповіді	30 балів	Відповідь охоплює всі основні аспекти питання, розкриває його зміст відповідно до навчальної програми.
2	Правильність і точність викладу	20 бали	Відповідь не містить фактичних, логічних або термінологічних помилок.
3	Послідовність і логічність	10 бал	Відповідь логічно структурована, без непослідовних або хаотичних фрагментів.
4	Мова і стиль викладу	10 бал	Висловлення грамотне, чітке, з використанням фахової термінології.
5	Самостійність мислення	10 бал	Студент демонструє вміння робити власні висновки, аналіз, порівняння, наведення прикладів.
6	Додаткові знання (поза основною програмою)	10 бал	Відповідь містить посилання на сучасні джерела, міжпредметні зв'язки, новітні дані.
7	Уміння відповідати на додаткові запитання	10 бал	Студент упевнено реагує на уточнювальні чи поглиблюючі запитання викладача, наводить додаткові аргументи або приклади.

Перерахунок оцінок за 100-бальною шкалою до національної шкали та шкали ECTS здійснюють згідно таблиці:

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	відмінно
82 – 89	B	добре
74 – 81	C	
64 – 73	D	
60 – 63	E	задовільно
35 – 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0 – 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Активність на заняттях оцінюються за шкалою з максимальною кількістю 100 балів відповідно до наступної регламентації (табл. 3)

Шкала оцінювання активності на заняттях

Шкала ECTS	Національна шкала	Бали	Розшифрування балів
A	відмінно	90-100	студент активно працює протягом занять, надає повні відповіді на запитання викладача і показує при цьому глибоке оволодіння матеріалом, здатний висловити власну думку при обговоренні ситуаційних завдань, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати матеріал, аналізувати явища й факти, робити самостійні узагальнення й висновки, правильно виконує навчальні завдання, наявність конспекту теоретичного матеріалу у повному обсязі, регулярне відвідування системи Moodle
B	добре	82-89	студент активно працює протягом занять, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обґрунтоване фактами, з посиланнями на літературні джерела, висвітлення питань завершене висновками, студент виявив вміння аналізувати факти й події, а також виконувати навчальні завдання. Але у відповідях допущені неточності, деякі незначні помилки, наявність конспекту теоретичного матеріалу у повному обсязі, регулярне відвідування системи Moodle
C	добре	74-81	студент активно працює протягом занять, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обґрунтоване фактами, з посиланнями на літературні джерела, висвітлення питань завершене висновками, студент виявив вміння аналізувати факти й події, а також виконувати навчальні завдання. Але у відповідях допущені неточності, деякі незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні матеріалу, наявність неповного конспекту теоретичного матеріалу, часткове відвідування системи Moodle
D	задовільно	64-73	студент у цілому оволодів суттю питань з тематики, виявляє знання лекційного матеріалу та навчальної літератури, намагається аналізувати факти й події, робити висновки й розв'язувати ситуаційні задачі. Але на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача, дає неповні відповіді на запитання, припускається грубих помилок при висвітленні теоретичного матеріалу, неповне конспектування теоретичного матеріалу, часткове відвідування системи Moodle
E	задовільно	60-63	у студента відсутні розуміння основної суті питань, висновки, узагальнення, виявлене невміння розв'язувати ситуаційні завдання, неповне конспектування теоретичного матеріалу, часткове відвідування системи Moodle
F	незадовільно	0	відсутність бажання приймати участь в обговоренні питань, відсутність конспекту, нерегулярне відвідування системи Moodle

Приклад: студент написав тестові завдання поточного контролю на 85 балів. Помножуємо на 0,3. Результат за тести становить 25,5 балів. За самостійну роботу студент отримав 88 балів. Помножуємо на 0,3. Результат за неї становить 26,4 бали. За активність на заняттях – студент отримав 74 бали. Помножуємо на 0,4. Отримуємо 29,6. Усього за поточний контроль кількість балів становить 81,5 бали. Усереднюємо у бік більшої кількості й отримуємо 82 бали, що дорівнює добре В.

Щодо підсумкової атестації студента до уваги приймається результат, отриманий за поточну роботу студента (середнє значення за 2 розділа, що помножується на 0,6) та підсумкову тестову роботу (помножується на 0,4).

Приклад: I розділ – 83 бали, II розділ – 95 балів. Сума балів за розділи складає $178 / 2 = 89$ балів – це отримуємо середнє значення. Далі $89 \times 0,6 = 53,4$ бала. Підсумковий тест студент написав на 89 балів. $89 \times 0,4 = 35,6$ бали. Отже, загальна кількість балів за дисципліну складає $53,4 + 35,6 = 89$. Кількість 89 балів, що дорівнює оцінці добре або В.

15. Методичне забезпечення

1. Маценко О. В., Маслак Ю. В., Пасічник В. А., Могільовський В. М., Щепетільников Ю. О., Фурда І.В. Хвороби шкіри. Мала Данилівка, 2021 – 2021. - 15
2. Найбільш поширені внутрішні хвороби тварин: Навчальний посібник / М. Є. Павлов, О. В. Митрофанов, В. А. Пасічник та ін.; За ред.. М. Є. Павлов-Харків, 2015. – 208 с.
3. Робочий зошит для лабораторних занять з дисципліни «Ветеринарна дерматологія», Модуль I /Маценко О. В.– Х., 2021.- 47 с.
4. Робочий зошит для лабораторних занять з дисципліни «Ветеринарна дерматологія», Модуль II /Маценко О. В.– Х., 2021.- 47 с.

16. Рекомендована література

Основна література:

1. Bellwood, B., & Andrasik- Catton, M. (2014). Veterinary technician's handbook of laboratory procedures (1st ed., xv, 182 pp.). John Wiley & Sons, Inc.
2. Cafarchia, C., Figueredo, LA, & Otranto, D. (2013). Грибкові захворювання коней. Ветеринарна мікробіологія , 167 (1-2), 215-234.
3. Machicote Goth, G. (2022). Canine and feline dermatology atlas (2nd ed., 344 pp.). Grupo Asís Biomedica S.L
4. Coyner, K. S. (Ed.). (2019). Clinical atlas of canine and feline dermatology. John Wiley & Sons.
5. Ettinger, S. J., Feldman, E. C., & Cote, E. (Eds.). (2024). Textbook of Veterinary Internal Medicine-Inkling E-Book: Ettinger's Textbook of Veterinary Internal Medicine-eBook. Elsevier health sciences.
6. Hnilica, K. A., & Patterson, A. P. (2016). Small Animal Dermatology-E-Book: A Color Atlas and Therapeutic Guide. Elsevier Health Sciences.

7. Kerr M.G. Veterinary Laboratory Medicine, second edition. – Blackwell Science, 2002. – 368 p.
8. Kobluk, C. N., Ames, T. R., & Geor, R. J. (Eds.). (1995). *The horse: diseases and clinical management. Volume 1* (pp. xv+-735).
9. Morris, D. O., & Kennis, R. A. (2013). Clinical dermatology, an issue of veterinary clinics: small animal practice (Vol. 43, No. 1). Elsevier Health Sciences.
10. Scott, D. W. (2018). Color atlas of farm animal dermatology. John Wiley & Sons.
11. Scott, D. W., & Miller, W. H. (2010). Equine dermatology-E-book. Elsevier Health Sciences.
12. Ветеринарна клінічна біохімія / [В.І. Левченко, В.В. Влізло, І.П. Кондрахін та ін.]; За ред. В.І. Левченка і В.Л. Галяса. – Біла Церква, 2002. – 400 с.
13. Гот, GM (2020). Атлас дерматології собак і кішок . Grupo Asís Biomedica SL.
14. Методи лабораторної клінічної діагностики хвороб тварин / [В.І. Левченко, В.І. Головаха, І.П. Кондрахін та ін.]; За ред. В.І. Левченка. – К.: Аграрна освіта, 2010. – 437 с.
15. Паско: Електронна книга «Принципи та практика дерматології коней» Паско . Elsevier Health Sciences. <https://vetbooks.ir/practical-equine-dermatology-2nd-edition/>

Додаткова література

1. Внутрішні незаразні хвороби сільськогосподарських тварин / М.О. Судаков, М.І. Цвіліховський, В.І. Береза; За ред. М.О. Судакова. – К.: Мета, 2002. – 352 с.
2. Корма і годівля / Энсмингер М.Е., Оулдфилд Дж.Е., Хейнеманн У.У.; Каліфорнія, США, -974 с.
3. Ветеринарна клінічна біохімія / [В.І. Левченко, В.В. Влізло, І.П. Кондрахін та ін.]; За ред. В.І. Левченка і В.Л. Галяса. – Біла Церква, 2002. – 400 с.
4. Методи лабораторної клінічної діагностики хвороб тварин / [В.І. Левченко, В.І. Головаха, І.П. Кондрахін та ін.]; За ред. В.І. Левченка. – К.: Аграрна освіта, 2010. – 437 с.
5. Kaneko J., Harvey J., Bruss M. Clinical Biochemistry of Domestic Animals, 6th Edition. – Academic Press, 2008. – 928 p.
6. Мейер Д. Ветеринарна лабораторна медицина. Інтерпретація і діагностика / Д. Мейер, Дж. Харви. – [пер. з англ.]. – К., 2007. – 456 с., іл.
7. Kerr M.G. Veterinary Laboratory Medicine, second edition. – Blackwell Science, 2002. – 368 p.
8. Bellwood B., Andrasik-Catton M. Veterinary Technician's Handbook of Laboratory Procedures. – 2014. – 171 p.
9. Squires E. James. Applied animal endocrinology. - CABI Publishing, 2003. – 252 p.

10. Edward C. Feldman, Richard W. Nelson. Canine and Feline Endocrinology and Reproduction, Saunders. 2003.- 453 p.
11. Clinical Endocrinology of Companion Animals https://download.e-bookshelf.de/download/0000/7124/54/L-G-0000712454-0002365992.pdf?utm_source=chatgpt.com
12. Animal Endocrinology and Medicine Research https://www.mdpi.com/journal/animals/special_issues/Animal_Endocrinology_and_Medicine_Research?utm_source=chatgpt.com
13. Color Atlas of Farm Animal Dermatology. Danny W. Scott. John Wiley and Sons LTD, 2018. 254 p. <https://www.wiley.com/en-us/Color+Atlas+of+Farm+Animal+Dermatology%2C+2nd+Edition-p-9781119250579>

17. Електронні інформаційні ресурси (Посилання)

1. Management of Allergic Skin Diseases in Dogs and Cats Guidelines https://www.aaha.org/wp-content/uploads/globalassets/02-guidelines/2023-aaha-management-of-allergic-skin-diseases-in-dogs-and-cats-guidelines/resources/2023-aaha-management-of-allergic-skin-diseases-guidelines.pdf?utm_source=chatgpt.com
2. Diagnostics and Therapy in Veterinary Dermatology https://www.edu-veterinar.ro/files/download/prezentari/ghiduri-practice/9781119278368.pdf?utm_source=chatgpt.com

18. Зміни і доповнення

(до методичного забезпечення та рекомендованої літератури)

Що вилучається з робочої програми	Що вводиться в робочу програму	Дата розгляду кафедрою